

КРЕАТИВІЗАЦІЯ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ АКТИВНОСТІ В ЄС

Стрімкий розвиток технологічної сфери, що був зумовлений початком третьої промислової революції, суттєво вплинув на характер та структуру сучасного виробництва Європейського Союзу, перетворивши його в нову поліструктурну основу для продукування і трансферу інновацій, а також креативних товарів та послуг. Звичайно, що це потребувало формування нового мислення та принципово інших підходів до створення сучасної моделі стимулювання підприємницької активності. При цьому суттєвою помилкою було те, що чимало дослідників вважали, що інноваційність можна визначати лише як якість високих технологій. Досвід багатьох брендів легкої промисловості ЄС «H&M» (Швеція), «C&A» (Німеччина), «Marks&Spencer» (Великобританія) переконливо довів, що збереження в країнах ЄС креативних центрів (Центрів дизайнерських рішень) а також центрів прийняття фінансово-розпорядничих рішень є виправданим, натомість локалізація нескладного виробництва в державах Південної та Південно-Східної Азії є важливим елементом нарощування цінової конкуренції продукції що випускається.

З огляду на зміни в системі бізнес активності сучасного ЄС та прийнятих ним, останнім часом, низки регуляторних актів, найважливішими елементами політики креативізації економічного розвитку цього угруповання мають бути такі:

- посилення соціальних та інтелектуальних наслідків реалізації основних засад третьої промислової революції (енергетичний інтернет, електромобілі, 3D принтери, біотехнології, розвиток енергоощадних технологій);
- запровадження взаємодоповнюючих моделей співробітництва між провідними ТНК, ТНБ малим і середнім бізнесом, що дозволяло останнім претендувати на гранти Європейського Союзу та розвивати вертикальну модель співробітництва з провідними корпораціями, переваги при цьому були очевидними, адже переміщення капіталу вже нічим не регламентувалося;
- посилення захисних заходів щодо охорони авторських та суміжних прав, створення Європейського патентного офісу;
- забезпечення кращих конкурентних основ співробітництва з корпораціями США, Японії та Китаю та створення кращих (у т.ч. фінансових) умов реєстрації винаходів європейських науковців в інших країнах;
- посилення гармонізаційних процесів в Європейському законодавстві, визнання наднаціональних пріоритетів розвитку та рішень, що виносяться органами та інституціями ЄС;
- розвиток механізмів патентної апеляції, що дозволило більш чітко сегментувати світовий ринок інтелектуальної продукції;
- кластеризація економіки держав-учасниць інтеграційного угруповання та створення нового інституту – Європейської кластерної обсерваторії, перевага при цьому надається високотехнологічним і креативним сферам;
- стимулювання моделі державно-приватного співробітництва;
- локалізація інтелектуального капіталу, його прискорена динаміка в європейському освітньому та технологічному просторах;
- створення наднаціональних механізмів стимулювання університетської освіти;
- забезпечення інноваційного лідерства окремих країн Північної Європи (Фінляндія, Швеція), які витрачали на програми R&D (НДДКР) понад 3% створюваного ВВП, у той час коли держави-економічні домінанти (Німеччина, Франція, Великобританія, Італія) асигнували на розвиток інновацій лише 2-2,5% (2014). Втім окремі середземноморські країни витрачали не більше 0,5% ВВП.

Наведене вище дозволяє стверджувати, що креативізація європейської економіки являє собою об'єктивний процес посилення інтелектуалізації виробництва товарів та послуг, кінцевою метою якого є зростання конкурентоспроможності компаній, держав та інтеграційного союзу у цілому за рахунок запровадження наднаціональних механізмів інтелектуалізації та розвитку колабораціоністських відносин між конкурентами.